

Sygn. akt: III U 1429/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 06.08.2013r. **znak** SP2- (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 1429/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.08.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił J. T. prawa do świadczenia przedemerytalnego, uznając, że odwołujący nie jest osobą bezrobotną, nie posiada statusu osoby bezrobotnej, ani też nie rozwiązano z nim stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia, w którym był on zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy.

J. T. wniósł odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że posiada wymagany wiek i staż, aby otrzymać świadczenie przedemerytalne. Przyznał, że przed złożeniem dokumentów o świadczenie przedemerytalne podjął zatrudnienie w (...) sp. z o.o. w K. z dniem 06.06.2013r., lecz argumentował, że jedynie okresowo świadczy pracę, a w pozostałych okresach korzysta z urlopu bezpłatnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, że J. T. od dnia 06.06.2013r. jest zatrudniony w (...) sp. z o.o. w K. i tym samym nie jest osobą bezrobotną i nie posiada statusu osoby bezrobotnej tj.

nie spełnił bezwzględnej przesłanki wynikającej z art. 2 ust.3 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn.Dz.U. z 2013r. poz. 170).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. urodził się w dniu (...).

Pracował w Przedsiębiorstwie Handlowo–Usługowym (...) w okresie od dnia 01.04.2012r. do dnia 17.11.2012r. na stanowisku operatora koparki.

J. T. zarejestrował się jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w O. od dnia 21.11.2012r. i miał ustalone prawo do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 21.11.2012r. do dnia 01.06.2013r. W okresie od dnia zarejestrowania nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ani zatrudnienia w ramach robót publicznych lub prac interwencyjnych (k.20 akt ZUS).

W dniu 06.06.2013r. podjął zatrudnienie w (...) sp. z o.o. w K. i ten stosunek pracy trwa (k.48 akt ZUS i niesporne twierdzenia stron). J. T. jest monterem izolacji przemysłowej i jego praca polega na tym, że wyjeżdża do Norwegii, gdzie pracuje przez 10 dni na platformie wiertniczej. Następnie wraca do Polski na 11 dni i ponownie wyjeżdża do Norwegii. Przy czym z uwagi na brak zapotrzebowania na pracę w Norwegii – pracodawca obliguje pracowników, w tym J. T., do korzystania okresowo z urlopów bezpłatnych. J. T. po zawarciu umowy dnia 06.06.2013r. wyjechał do Norwegii. Następnie powrócił do Polski i w dniu 24.06.2013r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Przy wniosku J. T. złożył m.in. świadectwo pracy z Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...), z którego wynikało, że rozwiązano z nim stosunek pracy z dniem 17.11.2012r. wskutek wypowiedzenia umowy przez pracodawcę z powodu likwidacji stanowiska pracy (k.10 a.r.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych - prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje mężczyźnie, który do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2008r., nr 69, poz. 415 ze zm.), w którym był zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończył co najmniej 60 lat oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla mężczyzn.

Zgodnie natomiast z art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniu przedemerytalnym - za okres uprawniający do emerytury uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. z 2009r., Dz. U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

ZUS po rozpoznaniu wniosku J. T., uznał, że osiągnął on wymagany wiek oraz staż pracy, o którym mowa w art.2 ust.1 pkt 2 w/w ustawy oraz pobierał zasiłek dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy. Odmówił jednak odwołującemu prawa do tego świadczenia, wskazując, że odwołujący nie posiada statusu osoby bezrobotnej oraz nie rozwiązano z nim stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Sąd, analizując czy odwołujący spełnia przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego, badał w pierwszej kolejności, czy odwołujący się jest bezrobotnym, czy posiada status bezrobotnego.

Wprawdzie treść zaświadczeń z Powiatowego Urzędu Pracy w O. z dnia 03.06.2013r. i dnia 24.06.2013r. mogłaby wskazywać, że J. T. status taki posiada (k.19-20 akt ZUS). Jednakże z wydruku okresów podlegania ubezpieczeniom (k.48 akt ZUS) oraz z zeznań odwołującego złożonych w charakterze strony (k.12-13) wynika, że w dniu 06.06.2013r.

podjął on zatrudnienie w (...) sp. z o.o. w K. i faktu tego nie zgłosił do urzędu pracy, gdyż pozostawał w przeświadczeniu, że uczyni to pracodawca.

Okoliczność, że odwołujący podjął zatrudnienie od dnia 06.06.2013r., powoduje, że z tym dniem utracił on status osoby bezrobotnej. Definicja osoby bezrobotnej zawarta jest w art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn.Dz.U. z 2013r., Nr 674 ze zm.) i oznacza osobę niezatrudnioną i niewykonywującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Jak zatem wynika z powyższego przepisu – aby uzyskać świadczenie przedemerytalne - nie jest wystarczające zarejestrowanie się w PUP jako osoba bezrobotna, ale konieczne jest także pozostawanie osobą bezrobotną, co wynika z zawartego w art.2 ust.3 pkt 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych sformułowania „nadal”. Organ rentowy przyznaje świadczenie przedemerytalne wyłącznie od następnego dnia po złożeniu wniosku, a nie po spełnieniu wszystkich warunków do jego otrzymania. Tym samym, utrata statusu osoby bezrobotnej przed zgłoszeniem wniosku o świadczenie przedemerytalne, eliminuje wnioskodawcę z kręgu osób uprawnionych do tegoż świadczenia (tak m.in. wyrok SA w Katowicach z dnia 19.03.2013r. IIIAUa 1373/12).

W przedmiotowej sprawie J. T. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne dnia 24.06.2013r., gdy pozostawał w stosunku pracy. Nie spełniał tym samym przesłanki wyszczególnionej w art.2 ust.3 pkt 1 w/w ustawy. Tym samym w dacie złożenia wniosku nie spełniał warunków do uzyskania tego prawa.

Mając to na uwadze, Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność, czy doszło do rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji stanowiska pracy. Pozostaje to bowiem bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w świetle ustaleń, że odwołujący w dacie składania wniosku o świadczenie przedemerytalne nie był osobą bezrobotną. Także bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje fakt, że odwołujący zobligowany jest korzystać z urlopów bezpłatnych, gdyż podejmując to zatrudnienie utracił status osoby bezrobotnej.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.